

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 19, II. пав. Конто пошт. ш.к. 26.726. Адреса тел. „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рекламу в редакції не вартує.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. квартально 15— піврічно 28— щорічно 56— у Львові (без доставки): місячно 4— К. квартально 12— піврічно 22— щорічно 44— в Німеччині: місячно 28— М. квартально 85— За зміну адреси платять по 50 г.</p>	<p>Ціна вгазеткою: Головний вгазеткою, з доставкою поштою в Австро-Угорщині 1 К., в Німеччині 1 М., в інших країнах за додатковою ціною. Вгазеткою в Україні поштою 1 К. Вгазеткою в Україні поштою 1 К. Вгазеткою в Україні поштою 1 К. Один примірник вгазеткою у Львові 16 г. на передплаті 20 г.</p>
--	--	---

Видавничий спілщина „Діло“

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Inter arma.

Львів, 10. жовтня 1918.

Серед брязкоту зброї, в снаженій війною й внутрішньою мегушнюю, на переломі невідомого завтра, поквалливо користуючись короткими хвилинами частково вільного, дуже непевного і що-дня перебиваного віддиху — український народ державної України творить незвичайні скарби культури: аукраїнізував десятки тисяч наукових шкіл, покриває цілу Україну густою сіткою шкіл середніх, організує цілком нові наукові товариства, кладе підвалини під розвиток української університетської справи. Ряд українських університетів розпочався своїм існуванням в Києві. За Києвом підуть в найближчій часі інші українські міста — в університетах, факультетах, катедрах українства.

Перед українською духовою творчістю розкрилася дорога, що веде на вершину наукової праці людства.

Не само тільки строго-наукове, духово-культурне значіння мають ті події, які доводяться нині на українських землях в області організації наукової і навчальної праці. Значіння їх рівночасно високо політичне.

Як усі інші області життя — господарство, мистецтво, то-що — має у внутрішнім політичнім розвитку народів і в їх міжнароднім політичнім становищі строгого міркою необчислиме та проте дуже велике значіння той ступінь наукової арістості й арації, який досягнула дана національність і який висловлюється її засобами в діяльності вищого шкільництва.

Для одних народів університети віддавали були внаслідок політичного панування над підляремними народами; для інших, саме для цих підляремних народів, були університети тим забороненим овочем, до якого доступ заперала їм заграда влади пануючого племені.

Таке було в львівським університетом для польської сторони; таке було в домаганні українського університету у Львові для нашої сторони.

Боронили нам Поляки протягом десятих літ зубами приступу до українського університету у Львові; робили все можливе, щоб українське середнє шкільництво не стояло в ніяким відношенні до польського шкільництва; держали як можливо наймізернійшій рівені народні школи української людності Східної Галичини.

Іх доцільні, систематичні, ніякими бічними оглядами не спляювані заходи не могли не мати як найзнаменитших овочів — для них. Також і політично канігалізували вони ці овочі, тай — політичні відсотки з них тягли.

Все те річи відомі — глибоко, болюче, діямаюче вичечатані в душі українського громадянина Галичини.

Втягнути собі не хвилює, а вікопну користь із своєї пісгалітної шкіль-

ної політики в Східній Галичині — замахнулись Поляки нині. Створили і виплекані ними різкавця між культурними засобами нашими і їхніми в Східній Галичині маляб стати генер аргументом зі значним захопленням української Східної Галичини в кліщі польської держави. Супроти Вільзонівського аргументу демократії і самоозначення народів, аргументу, основаного на правах народної більшости супроти привілеїв національної меншости, віденське коло польське на вчорашнім своїм засіданні вивигнуло і, негайно ж, жерд цілим світом голосно не завагалось проголосити домагання:

„Злучити (в польській державі) землі, на яких польський народ історично й культурно має домінуючу стацьовище“.

Коротко і ясно: Польща протягає нині руку по оконечну, щедру нагороду за се, що протягом двста літ польські володарі Східної Галичини, розвиваючи нашія коштом своєю духовою культуру через своє шкільництво, всіми силами удержували наше шкільництво на рівні таким,

на яким воно нині стоїть. Просто і ясно! Річ инша, чи навіть у словесній дискусії вдасться Полякам у наших часах удержатися з такими „аргументами“ за пануванням управлітної меншости над чужим народом, з якими віденське коло польське відважило виступило. Бо на решті: все має свої границі. Мировий конгрес — то не буде паргія гри в карти, де час від часу можна й фальшивими картами виграти велику суму. Розуміють се очевидно найліпше Польки і не числячи занядго багатз на свої ідейні „аргументи“, вони готовить для досягнення своєї цілі аргументи инші: аргументи не в словах, а в ділах. Як дрібний вразок сих їх горячкових приговорень може нашому втомленому, дрімачоку громадянству служити факт, що Львів спроводила нерепозаюється умундурозанима і неумундурозанима лїбністами а в усі міста й місточки Східної Галичини розікалися польські вислаїняки: щоб сласувати свої фізично здагнах л одей, щоб їх організувати, інструувати і наділати всім, що потрібне буде — в своїм часі...

Дальша політика України в звязку з наступаючим моментом.

Київ 8. Жовтня 1918.

Вчора ввечером відбулося засідання ради міністрів, на якому обговорювалися дальша політика України в звязку з наступаючим моментом. У засіданні взяли участь і товариші міністри.

О год. 9^{1/2} предсідатель ради міністрів Лизогуб відкрив засідання рефератом про хід мирових переговорів озередніх держав в союзників. Потім виступив з рефератом міністер закордонних справ Дорошенко.

На пропозицію предсідателя ради міністрів на засідання запрошено для реферату предсідателя мирової делегації Стебаницького.

Двага нарада відбулася над спробою устави України в недалекій міжнародній мировій конференції. В звязку з тим узватоно між ними збільшити українські місії в незграбних краях, зокрема в Швейцарії.

Вушній державний секретар Генерального Секретаріату О. Летоцький в розмові в спіробітництвом київських „Новостей Дня“ про пропозицію мирових переговорів озередніх держав зазначив, що загальний мир тільки дозможє інтересам України. Застаюється переконання перод. Країна перейде до мирового співжиття.

Відносно України до держав порозуміння не можуть бути ворожі. Для представників порозуміння повинно бути ясно, що Україна находитися в теперішній війні у виключних обставинах.

О. Летоцький не сумнівається проте, що союзники не будуть швидко звязувага до купи „єдиної і незалежної Росії“.

Це дуже невдячна робота для реальних політиків.

До подорожі Дорошенка в Берлін.

Київ, 8. жовтня 1918.

З огляду на педлі останніх днів в області міжнародних відносин Дмитро Дорошенко одклав намірену політичну подорож у Берлін на довший час.

Перед відпозіццю — три пагаця Німеччині.

Вашингтон, 9. жовтня 1918.

Нота державного секретаря Лансінга до швайцарського посла, яка є відповіддю на нату німецького канцлера, має такий текст:

Мій пане! Мило честь потвердити в імені президента відобрання вашої ноти з дня 6 жовтня, яка містить звязу німецького правительств, звершену до н. президента, та в уваженні н. президента прошу вас переслати німецькому канцлеру ось так: повідомленя:

Зак н. президент відтозісга на прохання лісарського німецького правительств і щоб відповідь була така щира й правдста, як цього вимагають важні інтереси, які містяться в ноті, н.

президент Злучених Держав уважає за необхідне впевнитися докладно що-до істинного духа ноти німецького канцлера.

I. Чи німецький канцлер є той думки, що німецьке цсарське правительство приймає умови, які президент мавіз у своїм посланні до конгресу Злучених Держав з дня 8. сичня с. р. та в дальших посланнях і чи є той думки, що по пристуванню до дискусії може бути її цілю тільки порозуміння, що до практичного приложення деталів цих умов?

II. Президент Злучених Держав що-до проекту зазішення оружжя почуває себе зобов'язаним заявити, що не почувається управлінням правительствами, з якими правительством Злучених Держав веддалося прога центральних держав, запропонувати заклучити зазішення оружжя, доки війська цих держав находиться на їх землі. Добра віра при кожній дискусії залежати не очевидно від того, чи центральні держави згодяться забрати свої війська всюди в зайнятих ними територіях.

III. II. президент уважасться аз улозакченого поставити питання, чи канцлер говорить в імені тих властей держави, які досі вела війну. Відповідь на це питання уважисє за дуже важку під кожним оглядом.

Прому прийати і т. д. Підписано Лансінг.

Відкриття українського університету в Києві.

Київ, 8 жовтня 1918.

У неділю 6 жовтня відбулося у Києві історичне культурно-національне свято відкриття першого українського державного університету.

Свято відбулося в одній з найбільших слав державного університету, величезні будинки якого (бувши нова артилерійська школа) вибудовані в здоровій гарній місцевості (т. зв. "Кадетська діброва").

Сала була розкішно декорована стародавніми килимами, дубовим листям, пальмами і іншою зеленню. З боку стояв портрет Шевченка, теж увесь в зелені.

Коло довгого столу, призначеного для ради професорів, в одного боку стояло крісло для п. гетьмана, а з другого катедра для промовців. Величезна зала була переповнена.

На свято прибули: п. гетьман, президент національного союзу на чолі з Ф. Лизогубом, командуючий німецьким військом на Україні гр. Кірхбах, представники чужоземних посольств на Україні, представники учених і культурно-національних організацій на Україні, студентство і громадянство.

Свято відкриття розпочалося урочистим молебном, котрий провів пресоосвященний Дмитрій, єпископ київський в окруженню духовенства.

Перед початком молебня загодувала І-ої української гімназії о. В. Липковський сказав чуле, тепле слово, скарактеризувавши цей день як день національного воскресіння: "Сьогодні — сказав він — воскресення день, прісвітимося ж люде!".

Після молебня, на якому між іншим було прочитано "слово-тола" по українському, слово сказав єпископ Дмитрій.

Всі погляди звертаються до дверей, через які має прийти п. гетьман, і незабаром він увійшов з митрополитом Антонієм, зустрінутий ректором університету, завідувачим церемонією Петром Дорошенком і двома представниками студентства.

Сполучений національний і студентський хор під орудою О. Кошиця заспівав "Ще не вмерла України!" Ві встають.

Потім п. гетьман оголошує грамоту такого змісту:

Грамотою цією ознаймуємо всім тим, кому про це відати належить і особливо пану міністру освіти, панам ректорам, професорам і студентам, що ми визнали за благо для всього народу українського утворити в столиці України місті Києві, перший український державний університет в складі всіх чотирох факультетів.

Привітаючи Боже благословення на це нове огнище народньої освіти, бажаємо щоб цей університет, сприяючи широкому відродженню нашої національної культури, виявив усі творчі сили, багатого духом та заібностями українського народу.

Грамотою привітани присутні гучними оплесками і вигуками "Слава". Далі п. гетьман прочитав промову, в якій визначив, що в цей пам'ятний день належить вглядати наших славних історичних діячів гетьманів Сагайдачного, Хмельницького, Дорошенка, Виговського, які теж дбали про розвиток освіти українського народу, будували школи і дбали про їх розвиток, як головних культурних огнищ на Україні.

Я обіцяю, — каже п. гетьман, — всіми силами підтримувати освітню справу і доложу всіх старань, щоб українські університети були дійсними найвищими огнищами науки для доброго нашого народу. Бажаю вам, панове студенти, як найкращих успіхів в вашій роботі. Плід її поширити маєте серед широких код селянства. В такій скрутний час, коли анархія хвилювала народні маси, ви, панове студенти, як інтелегентні сили, маєте сповнити свій національний народний обов'язок не тільки перед нашим народом, але й перед усією людністю. Нарід на вас покладає великі надії, нирід український жаде нас! І я заклинаю вас до науки — ставлю перед вами важне питання політичних і соціальних реформ. Уважайте, щоб ваша наука не була фальшиво зрозуміла. Від науки, від освіти, яку вдавляете народові, залежить поступ усієї людскости. В цей день, коли вступаємо в життя всіх культурних народів, закликаю вас стати на сторожі правдивої свободи, доброту вашої любові Україні.

Нашіі нещї України! слава! — закінчив промову п. гетьман. Сяда загула одлесками, національний хор знов відспівав "Ще не вмерла України".

Відповідав п. гетьману міністер нар. освіти М. Василенко:

— Серед руїни і знищення — каже міністер — прийшлося нам працювати над піднесенням рідної культури. Але де цього ми були приготовані, бо всі народи, Україна перша станула на трієкий ґрунт свого національного відродження. До цього народнього руху приготовали нам шлях засордонні брати в Галичині. Ми слідили за їх національними загиблями і коди настав слухний час, український нарід герший зі всіх народів в Росії почав істнувати як самостійний. Перша ця святиня, перший український університет це порука духових сил вашого народу.

Потім говорив ректор українського університету п. Ф. Сушицький. дякуючи п. гетьманові від українського студентства, професорів і увага від цілого народу за щирю допомогу в заснуванню першого українського університету в Києві.

Після цього п. гетьман, гр. Кірхбах і чини гетьманського почоту від'їжджають.

Проректор університету професор Швець оголошує:

— Слово належить представнику українського національного союзу Ванниченкові.

Стіни задріжали від грому одлесків, якими вся зала зустріла В. К. Ванниченка. Описки переходять в гучну овадію, яка тяглася кілька хвиль.

Коди зала нарешті заспокоїлась, В. Ванниченко виголосив таку промову:

— Од імени організованого свідомого демократичного громадянства, представленого в особі національного союзу я маю велику радість висловити почуття — я думаю — всього українського громадянства, величезної радості за подію, що стала сьогодні. Подія ця тажа: не ревує гармати, і кулі не розривають портретів наших славних діячів, але день, котрий ми переживаємо сьогодні — це день великої перемоги, той день, від коли ми починаємо вводити в коло європейських націй. Досі ми

не мали своєї школи, а нині без школи — ми нація, а етнографічний матеріал, повинні, як ми були стільки вікі...

Школа, це — самосвідомість, це нехтер, що освітять ту темноту, через яку ми загубили свою мораль, одкрієаєа од своєї душі, змо на не!

Треба визначити, що наш брід, російський інтелегент мало думав над нашим герством. І не сказав, якої нам треба школа.

Українець — досі було невідомо своєю діявстю. Але недалеким той час, коли у нас буде ві одного селянина, котрий не сказав брідмо віі України, і не зробить школи.

— Од імени українського організованого громадянства, яке особливо чуло відтуму цей момент усю трагедію нашого національного національного союзу вітас вас з цим великим днем і кличе вас до беротьби за всі права нашого народу.

Слава першому цівту української науки — українському університету! Слава першій од професорів і студентів цього університету! Слава українському народу, що став з обротою своїх національних прав!

Могутне "слава!" знову розляглось по салі, і знову гучні оваді проважають В. Ванниченка.

Хор співає "Не пора!". Далі виступав з привітанням ректор універс. са. Волод. проф. Спекторський.

який визначив, що радісно були святому ювілейній вишій школі, а ще більш радісно інтувати день народження цього університету, перед яким одкриваються великі простори і можливість не бути шаблонами. Наша радість, що університет нам не чужий, а близький, бо фундатори його всі патомі загальної школи і в цьому заперука нашій дружбі. Шхай живе ентузіазм молоді, ентузіазм наш!

Од ісля виходять на катедру митрополит Антоній, в руках держить ікону. Забачається за те, що не пригодува промови на українському і починає весь час казати про розвиток культури, пригадує зарманське студентство і було богато "малеросів". Після цього вступив у салі адіймається страшний шум, який не дає декати митрополиту. Немало в салі стиків і промовць зазначає: "я знаю, що ото Вам не прівитас". Сяйчає свою промову від демократичних агули всьої салі. — "Я вибачаюсь за те, раженіе, якого допустив при утворенні українського університету" неправильно тажаченою вою слою помілку владика.

Хор гарно співає "Україно мати, мати ма!".

Далі виступають представники від української політехіки. Ректор університету оголошує, що від підмонастирської "Пресвіта" одержано 250 карбованців на університет.

Потім виступають ректор К. Педілімов університету, представники від української політехіки, академії мистецтв (Ф. Крачевський), мерційного інституту, від українського громадянства м. Києва. П. о. Крачевський між іншим сказав: "Рости, пимайся юний вертергер української науки, цвіт заучуєа дітвом, замієа добрі вроди. А ми українське громадянство дамо молити Бога, щоб він захаста його ві шв'ячлих вітрів".

Представник від студентства промовив по латинському вірш, привітавши університету. Далі вимовляли: представники від української гімназії і батьківського комітету від української гімназії.

Український державний університет в Києві.

Дня 6 жовтня с. р. відбулося святочне відкриття українського державного університету в Києві. На фронтоні університетського будинку містяться дві дати: 1917 і 1918 р., — дата фактичного народження нового огнища вищої освіти і дата удержавлення його.

Почини до заснування університету дали товариства "Українське наукове товариство", "Прях", "Просвіта" та "Тов. шкільної освіти", які вложили сильну комісію по улаштуванню "народнього університету в м. Києві". Перше засідання сей комісії було 2 липня 1917 під проводом проф. Г. Павлуцького. Ректором університету вибрано І. Ганицького, професора ноітехнічного Інстуту. Дня 18 жовтня 1917 відбулося перше відкриття секцій історично-філософійних факультетів (декан Г. Павлуцький), фізико-математичний (Ф. Швець) і правничий (М. Туган-Барановський). Число студентів невдовзі дійшло до 1200.

Дня 17. серпня 1918 р. гетьман затвердив закон улавлений Радюю міністрів про перетворення цього народнього університету в державний. Закон обов'язує в зад до 1. липня, — а того часу київський український університет

зрівняний з усіма давнішими університетами на Україні.

Склад університетської комісії покажи такий:

А. Історично-філософійний факультет: Вас. Зізіцький — філософія; Ол. Грушевський — історія України; Ів. Огієнко — українська мова; Ф. Сушицький — українське письменство; Ол. Луканенко — словянська філологія; Андр. Лобода — російське письменство; Мих. Грунський — російська мова; архієп. Олексій — історія церкви; Гр. Павлуцький — історія мистецтва; Мих. Пазаревський — грецька мова.

Б. Фізично-математичний факультет: Дл. Граве — математика; І. Ганицький — математика; Вол. Дучицький — мінералогія; С. Кушакевич — зоологія; Ос. Косонігів — фізика; Вол. Плотників — хемія; Вькт. Дубяньський — географія; Фед. Швець — геологія; Мих. Кравчук — математика.

В. Правничий факультет: Мих. Туган-Барановський — політична економія; Богд.-Кістяківський — цивільне право; Фед. Мищенко — церковне право; Серг. Весоловський — статистика.

Г. Медичний факультет: Ол. Корчак-Чевурківський — гігієна; Вол. Константинович — патологічна анатомія; Ант. Трещевський — фармакологія; Мар. Нецадименко —

згальна патологія і бактеріологія; Вит. Чорнихівський — клінічна хірургія; О. Чернявський — гістологія; Мих. Волкобіл — анатомія.

Ректором є Іван Ганицький, проректор Ф. Сушицький, деканом іст. філ. факультету І. Павлуцький, деканом права. Факультета М. Туган-Барановський, деканом фіз. мат. факультету Ф. Швець, деканом мед. фак. Ол. Корчак-Чевурківський.

На приміщенні університету віддано будинки були військової ніколаївської артилерійської школи з приналежною землею і рудним майном. Се дуже просторе поміщення (в кількох будинках) з власною електричною силою, артезіанською кернацею і 26 десятинною землею.

На 1918 рік університет дістав бюджету 1.375.000 карб. Сі фонду будувати вилася лабораторія матер. природ. факультету і бібліотеку. Купується приватні книгозбірні; на них висидється кілька фахових для закупки бібліотек книг. Для молодіжні записано було понад на 400 чоловік. Перший український університет стоїть на твердих основах.

4 381
 від с. д. робочих С. В. Чеховський, від студентів України дух. академії, від сбе-
 архівний ряд жіночих курсів, від губерньської
 від Укр. банку, Союз-банку (п. Сте-
 який підпис університету „на зубок
 25.000 карб; на стипендії ім. „Союз-
 Банку. Проголосив також погол Цегельський від
 Галичини.

Міні кредитові Інституції піднесли новому
 20.000 руб., селенський союз—по 1.000
 на рік на третій на вранні твори по сіль-
 господарству.

З ентузіазмом зустріла аудиторія звістку
 від євонні—від монастирської „Про-
 на Полтавщині, яка не це сьєте діло ак-
 в стоїх убогих коштів 250 карб. Також
 на подарунок „на зубок“ новонародженому.

Прекітальні промови звязалися до піані, і
 проф. Сушинський нарешті поспрозав
 що він мусить перервати привітання,
 бо іх така сєла, що ше й головини не переци
 За тілий час відгадується на вечер
 і звідмічн промову, які мали виго
 проф. Сушинський і проф. Огієнко.

Все ше, сьєзав проф. Сушинський, буде на-
 у „Вістку“ 1 го українського дер-
 університету“.

Увечері відбулася студентська вечерка.

Делегація галицьких Украївців у Гетьмана.

Київ, 8. Жовтня 1918.

Щобн вияснити становище закордонних
 Украївців в українській державі в звязку з чут-
 про виселення, вдалася делегация головної
 галицьких, буковинських та угорських Укра-
 до в. гетьмана. П. гетьман прийняв деле-
 особливо невзначайно прихильно і запевнив її, що
 всіма гасобами старати меться, щобн закор-
 Україні могли залишитися для дальшої
 в українській державі.

З австрійського парламенту.

Відень, 9. Жовтня 1918

На сьогоднішнім засіданні відповідав міні-
 стер крайової оборони Чапич на наглу інтер-
 пос. Ангерман витав прокляма-
 незалежності Польщі, пос. Заграднік
 державно правної програми в
 думку, що Чети порозуміються в Ні-
 має тільки в Празі, пос. Брайттер до-
 сповнення волі всіх поневодених і
 польської держави в виключенням
 чужих національних земель. Схід-
 справу раднв розв'язати голосу-
 населення без жадного стороннього
 впливу.

Потім забрав голос д-р Кость Ле-
 Говсрив про відбудову східної
 й домагася направи шкід на україн-
 землях і створення скремой централі від
 українських земель.

Запротестував проти правительственої си-
 в східній Галичині. Австрія віддала Гали-
 в руки Поляків. Українська справа уважа-
 за домову галицьку справу. Серед таких
 Україні не можуть жити в державі.
 справа є міжнародньою справою
 на українських лавках). Українці до-
 від держави, щоб могли бути пана-
 свої долі й щоб їх не віддано жадній чуж-
 державі. Українці домагаються свободи й
 самоуправля. Змагають до національної і тери-
 самоуправи, а сповнення цього
 є полід Галичини. Це conditio sine
 (необхідна умова). Коли прави-
 не може перевести цього
 або не хоче, Українці зно-
 що їх шлях веде не до
 держави, але до Києва. Коли проти
 волі схотять прилучити їх до
 держави, то такого
 держава можна доконати тіль-
 ко і трупах.

Перерва мирової українсько-російської конференції.

Київ, 8. Жовтня 1918.

Всєра українсько-російські мирові перегово-
 до майже безплотно тяглися ціле літо, пе-
 на невідомий час. Справа
 після того, як Українці поставили
 умову про межі, притягла до се

бе увагу громаденства, і останні засідання
 — проходили при надзвичайно напруженій
 увазі присутніх. Це останнє засідання проходи-
 ло під проводом д. Раковського.

Після дискусії на зв'язинки до—нами в
 справі задержування консулів Стебницький
 прочитав таку „останню заяву української де-
 легатії російській мировій делегації“:

„В додаток до своєї заяви 3. жовтня
 1918 р., звязуючи на бажання російської ми-
 рової делегації вияснити наслідки перерви ми-
 рових переговорів відносно-тимчасового дого-
 вору 12. червня 1918 р. українська мирова де-
 легация має за честь повідомити, що і на час
 припинення переговорів дійсність договору 12.
 червня не припиняється.

Разом з тим не касується обопільна орга-
 низация тимчасового представництва кожної в
 договірних сторін на території другої сторони
 (консульства, агентури).

Робота завзначених в договорі комісій —
 по справах запізниченого руху, по товаро-обміну
 і по Червеному Хресту вродовжується у від-
 повіднім новим обставинам складі.

Всі справи, якими віддала мирова конфе-
 ренція, переходять в комісії і підкомісії до від-
 повідних урядових інституцій, в якими і дове-
 деться вести стосунки представникам інтересів
 Сопітської Республіки.

На цім згідно з своєю заявою 3. жовтня
 українська делегация кінчає свої
 функції“.

З дальших переговорів виясняється, що
 українська делегация перестав
 існувати, а російська зможе виділити ко-
 місію для ліквідації справ.

Раковський висловлює побажання, щоб
 консульська конвенція, яка має відбутися під
 час перерви переговорів, яко мога швидко роз-
 почгла і закінчила свої праці

Це побажання українська делегация при-
 ймає.

Далі д. Раковський повідомляє, що в разі
 відїзду його замінитиме його заступник Д. Ма-
 нуїльський.

О пів до 5 ої години вечора голова опо-
 віщає мирову конференцію перерваною.
 Засідання закривається, і присутні жваво
 обміюються думками з приводу перерви.

В Італії і Альбанії.

ВІДЕНЬ, 9. жовтня 1918. (Ткб). Урядово:

Бої в Італії зростають.
 Огоць італійської артилерії зріс до великої
 сили на шлім гірським фронті. В долині Даони
 і Аджі і безпосередно на скід Бренти піхотні
 бої, для нас корисні.

Французи і Серби заняли Ельбасан.
 В Альбанії Французи і Серби ввійшли до
 опороженого нами Ельбасану. В південній Ста-
 рій Сербії ніяких особливих подій.

Австро-угорські війська під Вердін.
 Увчєрашних тяжких оборонних бєротьбах
 коло Вердін брали участь австрійсько-угорські
 війська.

Самбраї заняте.

На західнім боевиши, після урядового по-
 відслення, розгорілися великі бої, в яких со-
 ювні війська зробили глибокий пролом в німе-
 цьких становищах по обох сторонах Римського
 шляху коло Le Chateau, дальше відступили Нім-
 ці на боевім фронті Самбраї—St. Quentin, со-
 ювні війська заняли Самбраї та ведуться дальші
 заняті бої від Скарпа аж на пізніч St. Quentin,
 в Шемпанії і на схід від Мози.

НОВИНКИ.

Львів, 10. жовтня 1918.

— Приїзд О. Скорописа. До Києва прибуз
 холмський губерніяльний староста О. Скоропис.
 з розмови в ним довідується „Н. Рада“, що
 Холмське староство вже організовано і нор-
 мально працює. Все діловодство ведеться на
 українській мові; підбрано стан досвідчених
 урядовців, котрі добре знаються на німецьких
 справах і відносинах, звязюг ведення адміні-
 стративного апарату, зміють близько стояти до
 людности та бути з нею в мирних стосунках.
 Допомога людности, адміністративна, хартова,
 економічна і просвітня стєє на добрий шлях.
 Відносини з німецькими властями цілком пола-
 годжені. Військова команда допомагає нашій ад-
 міністрації в справах пошти, залізничні, регистра-
 ції людности, підтримує накази староства і дає
 змогу біженцям розселитися по рідних місцях.

Польська шовіністична пропаганда ведеться ду-
 же завякто, але недбаєто. Обіцані в проклама-
 ційх нагорода за голови україн-
 ських адміністраторів не знайшли й
 досі охотчих заробити, а затє сєляне вєчмаю-
 ть добре розбиратися в справах і мєхтують
 нагородами шовіністів.

— Український Банк. Комітет основателів
 Українського Банку, акційної спілки у Львові,
 повідомляє отснм підписчиків акцій укр. Банку,
 що пілий основний капітал в сумі 3 мільонів
 корон вже субсарибований і майже в цілости
 виплачений. Всіх підписчиків 1356. Комітет
 основателів ше раз звертає до снх підписчи-
 ків, щоб субсарибували акції, а до сєго часу не
 волатили в цілости субсарибованої квоты, або
 не надіслали точнє виповнєних декларацій, що
 би се зробили ше в пролягу місяця жовтня, бо
 инакше Комітет основателів не буде їх уважа-
 ти за підписчиків. Особи, котрі в яких небудь
 зглядів доси не субсарибували і не волатили
 акцій, а які бажалиби стати членами україн-
 ського Банку і взяти участь в перших установ-
 чих вборах акціонерів укр. Банку, мусить також
 в протягу місяця жовтня послідити підпискою
 і надісланням готівки на покритє підписки. Ко-
 мітет основателів застерігає собі однак право
 рєдукції зголошень, зглядно з згодою підпи-
 счиків прєнотувати підписку на другу емісію
 акцій, яку уквалють загальні збори акціонерів.
 Сі нові підписчики муть готівку вислати на
 адресу тог. „Дністер“ Львів, ул. Руська ч. 2Ф.
 —konto 11.200 грошевими переказками, або
 грошевими листами, бо посилка складачками
 (чеками) через поchtову шєдінку трєває надто
 довго. Загальні збори акціонерів відбудуться в
 першій половині місяця падолиста.

— Дім українського посольства в Берліні.
 Українське посольство в Берліні придало в
 Берліні на одній з кращих вулиць великий і
 гарно улаштований дім за 900 тисяч марок.

— Що се значить? „Kurjer Lwowski“ в 11.
 с. м. доносить: Вієла разо на зарядженя вій-
 ськових властей переведено реаліз в поашчє-
 нях цілого ряду осіб, авязаних в легіонєвою
 діяльністю, а навіть заряджено арештованнє.
 Деякі особи винужено одісла, одну узванєно.

ПРОФ.
РОМАН ЗАЛОВЕЦЬКИЙ

п. к. правительствєнный радник, референт
 п. к. Міністерства убул рєбіт і п. к. Уряду
 виживлєся і т. д., член Головної Радї і
 бувший президент Краєвого Товариства
 господарського „Сільський Господар“ у
 Львові, Президент Надріної Радн Краєво-
 го Союзу гєса Спїлєк у Львові, член Ге-
 сподарської Комісії Української Парлямен-
 тарної Рєпрезєнтатії, заслужений і ви-
 значний український діяч на економічнм
 полі, бувший соймовий посєл і член всіх
 центральных українських інституцій помер
 у Відні в дни 6. жовтня с. р.

Цїлячи ся сєм сумною вісткою із загалою
 своїх членів, повідомляє Краєве Товариство
 господарське „Сільський Господар“ у Льво-
 ві, що Поминальнє Богослужєнє за упок й
 душі бл. п. Романа Заловецького відбудє
 ся в Преображенській церкві в четвєр дня
 17. жовтня с. р. о год. 9. рано.
 Коєєво Товариство господарське
 „Сільський Господар“ у Львові.

О П О В І С Т К И.

Исток, 11. жовтня 1918.

Н и я і: греко-кат.: Харитола пр. — римо-кат.:
 Віхєнєтїя.
 Завтра: греко-кат.: Кірїяка прєс. — римо-кат.:
 Максїмїя.

Примір гідний наслідування. Громада
 Сосниць к. Радимна зложила в нашій адміні-
 страції квоту 247 К. 17 сот. на волинські
 школи. 660

Позір Самбірщина! Львівський Народний
 Театр Тов. Укр. „Бєсїда“ у Львові під дирекцію
 Василя Коссака дає в Самбєрї дві вистави. По-
 недїлок дня 14. жовтня 1918 р. „Хмара“. Нар-
 драма зі співаєм в 4 діях Суходольського. Ві-
 второх дня 15. жовтня 1918 р. „Ой не холи
 Грнцю та на вечерницї“. Нар. обєаз зі співаєм
 і танцями в 5 діях Старицького. Сєля „Сокода.
 Музика військова зі Львова 15 н. п. Білетн вже
 можна набувати в Нар. Торговлн, а в день ви-
 стави від год. 5. при касї. Початок о год. 7.30
 вечєром. 663 1—2

Міщанський ремісничо-промисловий
 Союз Кррдитовий — Львів, Руська 3. вєрєсьє

КІНО
„КОПЕРНИК“
 вул Коперника „ 9

від 8. жовтня
 — висвітлює —
 храму на 3 дії

Тайна гієрогліфів

Програму доповнює знаменита комедія на 3 дії з Ольгою Фосс в голов. ролі „НІЧНОЮ ПОРОЮ“ — та прегарний фільгармонічний концерт.

отсею дорогою всіх доджників, щоби у власній своїм інтересі подавали точні свої теперішні адреси. 3—3

„Ukrainische Korrespondenz“ — український тижневик в німецькій мові. Кождий свідомий український громадянин повинен передплачувати сю часопись, бо якраз тепер українські справа дуже актуальна і треба тужити-щів від сліди інформувати про наші політичні амаганя. Видатцем є голова Народного Комітету д-р Кость Левківський, відповідальний редактор посод Володимир Сінгалевич. Умови передплата такі: річно 20 корон, піврічно 10 корон. Гроші просимо слати: Wien XVIII. Karl Ludwig-straße 3/15. Просимо посилити ся в заковленнями, щоби виданнямтво могло усталити наклад, що при теперішній дорожнечі є дуже важке.

- 15. ЖОВТНЯ 1918 р. -

здержуємо висилку „Діла“ без виїмку всім тим, що до того часу не заплатають передплати.

Українці, хві обезпечуються в VIII. австрійській військової фонд віді і світі, дістають подіся одинокого українського Товариства виїмник обезпечень на життя і ренти „Карпатів“ у Львові, вул. Руська ч. 18. Колиб отже хто в Україні не одержав поліси „Карпатів“, тільки якусь мишу, то се могло статися тільки через недогляд, тому нехай повідомит про се зараз Дирекцію „Карпатів“. Зокрема просимо нашу інтелігенцію звернути увагу на сю справу і чю всі акададма, де Українець обезпечений в VIII. кометій позичці через ц. к. австрійський військової фонд віді і світі, через недогляд не одержав би поліси „Карпатів“. доносити Дирекції „Карпатів“. XII.

ПОДЯКА.

Неуможлима смерть забрала дорогого нашому серцю залабунного мужа, батька й брата Мечислава Дністрянського, радника висшого кравового суду у Львові. Почуваємо ся до обовязку заохити щадку всім, що з нагоди сей великої втрати ахстаня на своє співчуття, і тим, що своєю участю у похоронному обряді пошанували пам'ять помершого. З осіб ж почувалися до обовязку великої пошани за безпосередню участь у похоронному обряді Його Ексцеленції Метрополитова графева А. Шантицького, Повеса, Єпископова Боцляова та усему гр. кат. Духовенству. Нехай Всевышний аниаго-родить Всім за се стократно.

Я. Дністрянська вдова, В. Дністрянська і Р. Дністрянський діти. Д-р Ст. Дністрянський брат. 662

Просимо при зміні адреси — конечно —

- 1) подвчати побіч нової і стару адресу
- 2) надіслати 50 сот. за передежене зміни.

НАДІСЛАНЕ.

Медициналний радник
Д-р ІВАН БЕРЕЖНИЦЬКИЙ
 лічить і вставляє зуби від 11. жовтня анова у Львові, Підвале 7. 628 5—9

АДВОКАТ
Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ
 відкрив в Тернополі адвокатську канцелярію при вул. Коперника 18. (партер). 178 22-7

ОГОЛОШЕННЯ.

Потребу ю інструктора на цілий рік шкільний для двох учеників гімн. і одної учениці. — Платити і удержане добре. — о. Ярослав Луцки, парох в Бурджізіях, почта Лосач, поз. Бовців. 6452 1—2

Знаменито рутинована ошла мон-цеттова в довголітню практику, прийме сейчас місце в більшій канцелярії адвокательській найраще на провінції. Зголошення просить ся слати до Адм. „Діла“ „для звільненого від війська“. 642 2—2

Ремарційний варстат пончіх, приймає пончохи до наурзави з 3 ек пар знижених 2 пари наурзавених в 4 пар знижених скарпінток. 2 пари наурзавені. — Шраер, Академічна 5. XII. 2—2

JERRY & SCA
 з авт. порукою
КРАЇВ, Фльоріяньська 28
ЛьВІВ, Сикстуська 2
 — має на складі в величезній виборі —
 — шілковиті американські —
УРЯДЖЕННЯ БЮРОВІ
 та
МУЖЕСЬКИХ ГАБІНЕТІВ
 стильові
ГАРНИТУРИ КЛЮБОВІ
 скріпні, вшиті, гобалінові, суконні; немалетні стильові;
СИПЯЛЬНІ І ІДАЛЬНІ;
 більша сільність лішок разом з вестраціями і нічними шафами, які надаються до урядових неспівнів, готелів, бурс і т. п. 666 1—2

Звичайні Загальні Збори

Тоз Народна Кілов в Заболотозі відбудуть ся дня 20. жовтня с. р. о год. 3-ій в полудня в мешканню Засіяя Кесовича зі сліду ючим порядком нарад:

1. Відчитання протоколу в посіднях Загальних Зборів.
2. Справоздання Дирекції.
3. Справоздання контрольної Комісії і уділенне абсолюторії.
4. Вибір Дирекції.
5. Вибір Ради Наглядуючої.
6. Вибір ревізійної комісії.
7. Внесення і зашити.

Находиб о 3-ій год. неявилося аизагане статуюом число членів, відбудуться другі загальні збори того самого дня о годи 4-ій а тим самим дневним порядком. 665

Від 15. IX. до 15. X. 1918.

ВИСТАВА

малюнків і сьвітлин
 „Артистичної Горстки“ і „Превової Квагари“
 Українських Січових Стрільців.
 — — Національний Музей — —
 ул. Мохнацького 49. Львів.
 Денир від 10—6.
 Вступ 2 К., для шкільної молодіжи і військової мужви 1 К. — — —

- Годинники, будильники — продаю, приймаю до наурзави, та відножаю метики. — Маріян Давевський, Львів, вул. Академічна 20.

Ожениться 30-літній мушкетер, в панчочкою, яка має земельну посілля, і географія конечна — авозот валезнений словацького. Слати розе rest. — Калущ — для Львова 2—2

Ваше здоров'я
 під теперішню пору в наслідок шалючих епідемії
В небезпеці.
 По тій то причині дайте негайно своє піре (подушки) до чищення до Першого Галицького Закладу чищення і дезинфекції пер „Леда“ у Львові вул. Явеська 32 — Замовлення з провінції поща годжуся безпроволочно. 621 2—2

Нова українська часопись німецькою мовою у Відні!

У Відні виходить нова українська часопись на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLATTER“
 як всеукраїнський міжпартійний орган.
 Часопись має на меті заступати інтереси незалежної Української Держави перед публічною думкою Австро-Угорщини й Німеччини, а різнож і інтереси австро-угорських Українців. До співробітництва запрошено найкращих українських і німецьких публіцистів. „Ukrainische Blatter“ виходить вісім разів на місяць на накладі 8 — 10.000 примірників. Часопись має власних кореспондентів в Києві, в Харкові, Одесі, Львові, Чернівцях, Берліні і Москві. З даліем названою часописки являється 6 редактор тижневника „Ukrainische Korrespondenz“ Володимир Калинович. Умови передплати такі: річно 18 К, піврічно 10 К, квартально 6 К.
 Адміністрація просить посилити ся в заковленнями, щоби виданнямтво могло усталити наклад. Адреса Wien VIII. Albrechtgasse 26/13 tel. 128.

АДМІНІСТРАЦІЯ „ДІЛА“
 пошунує
кілька працюовитих сил
 до експедіювання часописів.
 Вимагане знане української бейди так а сьвіт як і письмі. Платня після умови. — Зголошення в Адміністрації Раною ч. 10/11.

Передплата на Українці

Річно	56 карбованців
Піврічно	28 "
Чвертьрічно	15 "
Шісячкю	5 "
Поодинне число	40 штир.